

jeg mener rigtignok, at Bestemmelser med Hensyn til Farven ikke i og for sig kan forhindre Bedrageri. Hvis der er Folk, som vil bedrage, sætter de sig nok ud over Farveforbudet. Endelig fæster jeg mig ved, at man, for at tilfredsstille den Side, som er imod Farvning af Margarine, i Forslaget har Forbud mod Udførsel af farvet Margarine; derigennem maa man, efter min Mening, have fjernet Frygten for, at denne Farvebestemmelse skulde kunne have en saa skadelig Indflydelse paa vor Smørhandel.

Jeg kan altsaa i det store og hele slutte mig til Forslaget i den Form, i hvilken det her foreligger. Vi er naturligvis villige til i Udvalget at forhandle med de andre Grupper og overveje, hvorvidt der virkelig kan fremføres overbevisende Grunde for at vige bort fra den Bestemmelse, som Folketinget har indført med Hensyn til Farvningen, men jeg kan ikke sige, at der i Dag er fremført Argumenter af saa overbevisende Kraft, at jeg mener, man af Hensyn dertil bør gaa bort fra en Ændring, som ganske sikkert det store Flertal af Margarineforbrugere her i Landet ønsker indført. Jeg vil derfor foreløbig anse det foreliggende Forslag som et godt Grundlag, som jeg ønsker fremmet i den Skikkelse, hvori det er forelagt.

Lauridsen: Jeg har bedt om Ordet nærmest for at henlede Tingets Opmærksomhed paa §§ 5 og 8. § 8 indeholder Bestemmelse om Vandindholdet. Denne Bestemmelse, der er den samme, som fandtes i Forslaget, da det blev fremlagt i Folketinget, er efter min Mening udmærket. Det her fastsatte Vandindhold falder sammen med Vandindholdet i Smør. Hvad Fedtindholdet angaar, vilde jeg gerne anbefale, at man gik fra 82 pCt. ned til 80 pCt. For Tiden er Forholdet det, at Vandindholdet i Margarinen er meget forskelligt, det kan variere mellem 16, 20 og 30 pCt. Det er derfor udmærket, at der fastsættes et bestemt Maksimum for Vandindhold. Paa den anden Side kan det i visse Tilfælde, f. Eks. i den varme Tid, være nødvendigt at blande mere Salt i Margarinen, op til 3 pCt., og det vil i Virkeligheden føre til, at Vandindholdet ikke kan sættes højere end til ca. 14 pCt., og det vil, som det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) udtalte, igen føre til, at Margarinen bliver fordyret. Imidlertid er det jo ogsaa godt, at der er et bestemt Fedtindhold, thi derved bliver Margarinens

bedre. Jeg henstiller til Udvalget — og jeg har forstaaet, at de Talere, som har haft Ordet, har været af samme Opfattelse som jeg —, at Bestemmelsen i denne Paragraf forandres derhen, at de 82 pCt. ændres til 80 pCt.

I § 5, 2det Stk., staar der, at „det er forbudt at udføre kunstig farvet Margarine samt al Margarine, som har en stærkere gul Farve end Nr. 9“. Denne Bestemmelse er lidt uheldigt affattet, thi det er saaledes med Raastofferne, at de kan være meget stærkt farvede, de kan have en Farve, der kommer op til og over Nr. 9. Jeg vil derfor anbefale, at man ændrer denne Bestemmelse, saaledes at der kommer til at staa ganske simpelt: Det er forbudt at udføre Margarine med en højere Standardfarve end Nr. 9.

Men det særlig brændende i Margarine-loven er, som ogsaa de forskellige Talere har været inde paa, Farvespørgsmaalet. Jeg er fuldstændig enig i, at Farven ikke maa være til Skade for Landbrugets Smørekspport. Kunde den skade Landbrugets Udførsel af Smør, vilde det være urigtigt at vedtage noget derom. Der er altsaa to Hensyn at tage, Hensynet til Landbruget og Hensynet til den store Masse Forbrugere, idet, som det blev nævnt af den første ærede Taler, snart alle her i Landet bruger Margarine. Det er vist almindelig bekendt, at Husmødrene helst vil have Margarinens farvet. Navnlig i de mindre Husholdninger, hvor man kun køber et halvt eller et helt Kilo Margarine ad Gangen, er det meget ubekvem, at man ikke kan faa det farvet. Jeg har hørt mange Udtalelser om, hvor stor Pris man vilde sætte paa at faa Margarinens stærkere farvet. Thi naar den farves fra Fabrikken, faar den en ensartet pæn, gul Farve, hvad den vanskeligt faar, naar den skal farves i Hjemmet. Jeg tror ikke, at Forandringen vilde forhøje Forbruget meget herhjemme; det er vist saa stort, som det kan være, saa for Fabrikkerne har Spørgsmaalet ikke større Betydning, men derimod for den store Masse Forbrugere, og deres Interesse har man heller ikke Lov til at se bort fra. Som sagt, Landbrugets Interesser, for saa vidt Smørrets Afsætning angaar, maa ikke lide ved Loven, men jeg kan ikke i Øje blikket se, at det vil skade dem, hvis Loven bliver saaledes, som det her foreslaas, at man ikke har Lov til at udføre Margarine med stærkere Farve end Nr. 9. Der bliver ikke udført meget, og Margarinens har ikke skadet vor Smørekspport. I Sverige har de Lov til at farve Margarinens, og jeg ved